

Lovforslaget og dets enkelte Bestemmelser og anbefale det til Vedtagelse af det høje Ting.

Ogsaa det andet trafikministerielle Lovforslag, om Tillæg til Postloven, kan jeg slutte mig til. Det kan godt være, at der er et eller andet, som der kunde være Grund til at drøfte i Udvalget; jeg tror i øvrigt ikke, det bliver meget. Det kan jo synes at være en noget stærk Forhøjelse, naar Portoer for Banefrimærkepakker forhøjes fra 25 til 35 Øre, men dette hænger sammen med Forslaget om Forhøjelse af Statsbanetaksterne med 25 pCt., saa derved er vel ikke noget at gøre. Men der er et andet Forhold, som jeg har bidt Mærke i, der maaske kan give Anledning til nogen Drøftelse senere, nemlig Lovforslagets Bestemmelse om, at ogsaa Postopkrævninger skal have en ret betydelig Takstforhøjelse. I al Almindelighed har jeg ikke noget at indvende imod dette, men ved Gennemlæsningen af Lovforslaget kom jeg til at tænke paa den Mængde af smaa Postopkrævninger, som forekommer, naar man f. Eks. paa sin Telefon ringer Statstelegrafen eller Statstelefonen op. Jeg ved dog ikke, om det vilde være rigtigt, at disse smaa Opkrævninger kom ind under den samme Forhøjelse, og det henstiller jeg altsaa en nærmere Undersøgelse af i det Udvalg, som bliver nedsat. I øvrigt maa jeg anerkende, at Lovforslaget ikke indeholder nogen Bestemmelse om Forhøjelse af den almindelige Brevporto. Det tror jeg heller ikke, den vilde taale, og sammenlignet med, hvad Brevportoen er i vore Nabolande, vilde det ogsaa være ganske urimeligt. Jeg anbefaler altsaa ogsaa dette Lovforslag til velvillig Behandling og til Vedtagelse af det høje Ting.

**Sigvald Olsen:** Forslaget til Lov om midlertidig Forhøjelse af Statsbanernes Takster kan vi slutte os til. Vi kunde ønske, at Procenten blev noget nedsat, men særlig, som jeg alt havde Lejlighed til at bemærke i Gaar, henstiller vi til den ærede Minister at tage under Overvejelse, om ikke den Forhøjelse, der foretages for Persontaksternes Vedkommende, kunde ske gradvis, f. Eks. 10 pCt. for 3die Klasse, 25 for 2den og 50 for 1ste Klasse. Jeg kan ikke dele den af den ærede foregaaende Taler (Thomas Larsen) udtalte Beklagelse over, at dette Forslag ikke er fremsat tidligere. Det forekommer mig, at saadanne Takstforhøjelser altid kommer tidnok. Nu er den vel begrundet, og lige saa vel begrundet var det, at man ikke straks gik til en Takstforhøjelse, da man fik de forhøjede Kulpriser og de

øvrige forøgede Driftsomkostninger, men afventede, om der dog ikke var Mulighed for, at disse Raastoffer og Hjelpestoffer kunde dale i Pris igen. Det er ikke sket. Desværre er det gaaet den modsatte Vej, og saa er der jo en god Motivering for at gaa til en Forhøjelse. — Det andet Forslag, om Tillæg til Postloven, er det næsten en Selvfølge maa følges med det første, og ogsaa det skal jeg paa mit Partis Vegne give min Tilslutning.

**Gunnar Fog-Petersen:** De to foreliggende Forslag, om midlertidig Forhøjelse af Statsbanernes Takster og om Tillæg til Postloven, kan jeg paa mit Partis Vegne give min Tilslutning. Naar Talen har været om Forhøjelse af Statsbanernes Takster, er der i Regelen gjort to modsatte Synspunkter gældende, det ene, at Statsbanerne skulde betragtes som en ren og skær Forretning, der tilstræbte Forrentning og Udbytte, det andet, at et saa alment Gode for hele Folkets Tilværelse, saavel aandeligt som materielt, var det berettiget at drive, selv om Driften gav Underskud, som maatte dækkes paa andre Konti. Den første af disse Betragtninger er i alt Fald rigtig, hvad Ledelsen og Driften angaar. Publikum er sikkert bedst tjent med, at hele denne store Administrationsgren ledes efter Princippet: Forretning overfor Kunde. Men dertil hører ogsaa, at Publikum har Følelsen af, at det koster noget at bruge og udnytte dette Gode. Den Side af Sagen er vi fra vor Side ingeniunde blinde for, men vi vil ikke anerkende den ud i dens yderste Konsekvenser, nemlig hvad Betalingen for de opnaaede Goder angaar. For det første anlægges Statsbanerne jo ingeniunde altid med det Formaal for Øje at skulle forrente sig og give Udbytte. Der vedtages i dette høje Ting mange Anlæg af Statsbanelinier, som ikke kan siges at have til Hensigt at give Udbytte eller at forrente sig, men at ophjælpe visse Egne af Landet og skabe Trafik paa Steder, hvor det hidtil har haft Vanskeligheder. Dernæst maa Spørgsmaalet efter min Mening i det hele ses fra det Synspunkt, hvorledes Statens almindelige økonomiske Tilstand er. Hvis man tænkte sig, at Staten tjente saa mange Penge f. Eks. paa en eller anden Koloni i Udlandet, hvis vi havde en saadan, at vi kunde undvære en hel Masse af de Indtægter, vi nu faar ind i Statskassen, vilde jeg finde det meget forsvareligt, om man drev Statsbanerne med et betydeligt Underskud, og sidestilles hermed kan til en vis Grad en hel Del af de store Indtægter gennem Formue- og Indkomst-